

Can Carbó

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de Montserrat, 37
Alçada: 165

Coordenades:

Latitud: 41.42504
Longitud: 1.78498
UTM Est (X): 398473
UTM Nord (Y): 4586655

Classificació

Número de fitxa 08240 - 65
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme Modernisme
Segle XIX-XX
Any 1862, 1990
Autoria de l'element: Albert Sagrera i Vilanova (arquitecte de la reforma de 1990).
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: BPU Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 46.
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2882
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: 8568401CF9886N0001KO

Fitxes associades:

Plaça Nova

Autoria de la fitxa

Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa:

dc., 15/01/2025 - 11:36

Descripció

Casa ubicada en cantonada, entre mitgeres, de planta baixa, dos pisos i terrat. Les dues façanes presenten una disposició simètrica de les obertures. La reforma de les obertures l'any 1990, que substituï les finestres per balcons, reforçà aquesta simetria (POUM, 2010).

La planta baixa es caracteritza pels grans finestrals amb formes d'arc rebaixat i el portal d'entrada, que presenta la mateixa forma.

Al primer pis es troba l'element més destacat que és la gran balconera de llosana motllurada que recorre una façana sencera, gira a la cantonada i arriba a la meitat de l'altre façana. Aquest element es repeteix a les diferents cases que fan cantonada al mateix carrer, atorgant una fesomia característica de l'espai urbà. La barana segueix un disseny que es repeteix també en aquestes cases, a partir de ferro forjat de barrots simples amb quadres d'elements florals i geomètrics, i esferes decoratives.

A la segona planta, els balcons es simplifiquen, les llosanes són més estretes en una façana i sense volada a l'altre. La façana remata amb una cornisa motllurada amb una línia d'escacat decorativa i el mur que delimita el terrat.

Observacions:

La casa també és coneguda amb el nom de Casa Rovira.

Història

Aquest sector de Sant Sadurní es comença a perfilar a mitjans del segle XIX. Partint del nucli més antic, es formà una primera agrupació de cases, documentades ja al cens de 1816, començant a dibuixar el que seria el carrer Montserrat. A partir d'aquí, el carrer anà creixent al llarg d'un camí. A l'alçada de la plaça Homenatge a la Vellesa, les cases adopten una estètica molt similar per donar una imatge de conjunt (POUM, 2010).

Segons (ROSSELLÓ, 1978), Antoni Rovira va fer construir la casa el 1862. Hi ha constància que els Rovira de la Foradada havien fixat la seva residència a la vila en els anys posteriors. El 1881, Pere Rovira construí un magatzem darrera de la casa, i el seu fill, Antoni Rovira i Jané, consta en el registre d'elaboradors de vins als anys vint. Després de la Guerra Civil, la casa era propietat de la família Carbó que iniciaren la comercialització d'un cava.

La casa va ser reformada per l'arquitecte Albert Sagrera i Vilanova, l'any 1990. En aquella reforma es desplaçà l'escala d'accés als pisos superiors cap a la part posterior de l'edifici.

Bibliografia

ROSSELLÓ, Joan (1978). Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC.

ROSSELLÓ, Joan (1978). "L'arquitectura de l'eclecticisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia", a *Fires i Festes*, 1978.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 46.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

